

M. C. ANDAY C. ÇAPAN N. HİKMET O. RİFAT O. VELİ
İŞTE BULUŞTUĞUMUZ YER

ÖMER ÖZGEÇ

Ömer Özgeç:

Şarkılar, Düzenleme,
Şan, Akustik Çıtar, Klasik Çıtar, Elektro Çıtar,
12 Telli Akustik Çıtar, Bas Çıtar, Armonika,

Taylan Aygar: Viyolonsel,
Kadir Sabanoç: Çündüze Çeçeye Özlem, Derdim Başka,
Bu Bahçe Bu Nemli Toprak ve Sen'de Bas Çıtar,
Çüneş Özgeç: Baş Dönmesi ve Sen'de Viyola,
Aslı Özer: Haydar Haydar'da Trombon,

Kapak Resmi: Adnan Özgeç
Çrafik Tasarım: Melih Yılmaz

Fotoğraflar: Şükran Sabanoç

Miksaj ve Mastering: Efe Demiryoğuran
Stüdyo: Haremsound

Yusuf Savaş Emek'in anısına

Bu şarkı demetinde, sözleri beş büyük ozanımızın şiirlerinden oluşan dörder şarkılık bir seçki yaptım, kendi aralarında bir uyum gözeterek. Yani rasgele seçilmiş ya da şarkılarımın arasında "en iyileri" oldukları için bir araya getirilmiş değil bu şarkılar.

Bu çalışmanın ortaya çıkmasında katkısı olan ve kapakta adları yazılı bütün arkadaşlarıma, rahat çalışabilmem için her türlü desteği esirgemeyen, şarkılarımın ilk tanığı, kayıtlarımın ilk görüş bildireni sevgili eşim Mukadder Özgeç'e teşekkür borçluyum.

Gençlik arkadaşım Yetkin Erman'la tanıştığımızda o da benim gibi bir gitarist, bir müzisyendi, sonra kendini başka işlere verdi. Müzikle doğrudan ilişkisi, diyebilirim ki beni desteklemek biçiminde hep sürdü. Yüreklendirmesi ve desteğı olmasaydı, bu albüm gün yüzüne çıkmak için kim bilir daha kaç yıl bekleyecekti? O'na da teşekkür borçluyum.

Ömer Özgeç

BAŞ DÖNMESİ

Çiçeklenen bir denizden taşarak
Her şey orman olacak bir gün,
Kuşların dallar arası yumuşak
Saatıdır artık gördüğün.
Bekle, bekleyen tanrıyı ki
Çüneş kızıl çamlar üstünde eğlenecek
Büyük geceye dek.

Bir gün her şey olacak ses, bir ses ki
Buluta yıldızdan, yıldıza yerden,
Çın çın öterek yayılır elipsi.
Sen bu halkaları gözlerken
Bekle sesi sesler arasındaki,
Birdenbire kıl kanatlı ay görünecek
Orglardan geçerek.

Ben rüzgâr içinde yaşadım,
Çün oldu baş dönmesi yalnız, yalnız
Uzak taşlardı yalvaçlarım.
Ne ses, ne orman, tek başıma, ıssız
Bir yağmur avutur benliği.
Yoksa ormanda bir tanrı gibi beklemek
Ses işitebilirsek.

Melih Cevdet ANDAY

KUŞLUK VAKTİ

Kuşluk vaktini vurdu şiir,
Ey benim üvey karım,
Zührenin kızlık saltanatı.

Bize ne vakitlerden,
İmgenin doğuşunu gören var mı,
Birlikteliğimiz bilinir.

Öt çatık kaşlı bülbül
Çün gecemiz gündüzümüz bir
Ana rahmimiz, ahretimiz.

Senin yaşındayız biz,
Ey benim kutsal yaşım,
Kuşluk vaktini vuran şiir.

Melih Cevdet ANDAY

ÇİDEN BİRİ

Döndü yüzünü
Büktü boynunu gitti
Çelen biriydi demin
Şimdi giden biri
Uzaklaşan biri gittikçe.

Oktay RİFAT

SENİNLE SENSİZ

Sen gelince bir mutluluk ülkesiyim,
Cıvıl cıvıl,
Az gelişmiş toplum gibi, sen gidince,
Boynum bükük.

Oktay RİFAT

BELLEROPHON'UN KISKANÇLIĞI ve LİKYALI KADINLAR

Değer miydi bunca kızgınlığa,
Çıdip ayağa kaldırmaya denizi,
Tüm toprak tuza boğulsun da,
Kurusun zeytinli Likya?
Ve dalgaların, başta kanatlı at,
Çörünce köpüre köpüre geldiğini,
Kıyıya yürüdü Likyalı kadınlar,
Konuşmadan aralarında,
Kaldırdılar uzun eteklerini,
Dalgalara gösterdiler tüylü, kabarık
Yerlerini çınçıplak.
Sallanır tüy ve saç rüzgârda...
Utandı deniz, durdu önce,
Sonra ağır ağır geriledi.

Melih Cevdet ANDAY

SUSIE PETSCHER NERDESİN

İlk kez 1955'te Floransa'da karşılaştığımız
Villa Fabri Cotti'de olamazsın artık,
ne de motosikletle gittiğimiz Fiesole'de.

Hatırlıyor musun Arno'yu Eski Köprü'yü,
Santa Maria Novella'nın serin servili avlusunu?
Tanıdığın ilk Türk'tüm ben,
sense ikinci kuşak bir Amerikalı,
yeniden Çekoslovakyalılaştıramayacağımız.

Dostluk böyledir işte,
yıllar sonra yediveren bir gül, belleğin çöllerinde.

Cevat ÇAPAN

KIRLANGIÇLAR

Çüneş kovanında portakal
Kuşluk vaktinin düşüdür
Yıldız oluverir dudaklarında.

İşte yolunu şaşırılmış da
Solgun çiçeklerin şeytanı
Üzüntüsü olmuş akçıl şarabın.

Bir yel kalktı denizden doğru
Yüreğimse boşanmış kırlangıçlar
Ey ten ne buldun dünyada!

Yitti eteğinin ucu köşeden
Artık deminki mitologya
Çökyüzüne dönüşür taş giyimli.

Uyur gezer bir bakışla.

Melih Cevdet ANDAY

BAĞIMSIZ

Bütün karanlığı versen size giden geceyi durduramazsınız
Işır odamızın havası kaçır çeşmelerinizden durduramazsınız
Ben denize bakarım sandalca uzaktan
Siz yüzersiniz bir kuş uçar bir gemi geçer durduramazsınız

Oktay RİFAT

01:00 / 03:46

HAYDAR HAYDAR

Suların bir zamanlar birikip dağıldığı alanda
çoğaldıkça köpüren, dalgalanan bu sevgi
gecenin göklerinden yıldızlara yansıyor

kıvılcımlarıyla,
sonra da denizlerdeki yakamozlara,
ateşi sönmeyen ateşböcekleri hepsi.
Bir yaz gecesi düşüdü bu nice dir,
artık dört mevsim gerçeğine dönüştü
Çarşı pazar özlenen.

Yepyeni bir dille konuşuyorlar direnirken,
yaprakların, çiçeklerin sesiyle sesleniyorlar
birbirlerine
su sesini bastıran.
Sabırla değiştiriyorlar bunaltıcı havayı,
değişen havayla insan da değişiyor, zaman da.

Ve dinmeyen kuş sesleri
ağaçların dallarında.

Cevat ÇAPAN

İŞTE BULUŞTUĞUMUZ YER

İşte bulduğumuz yer
ölülerimizle, eski sevgililerimizle,
yaprakları savrulan çınarın altında.
Şimdi daha solgun
karşı kıyıdaki mor dağlar,
sıvası dökülmüş saat kulesi bile
vazgeçmiş zamanla yarışmaktan.

Oysa biz yeniden anlatmak için
burdayız
ezberimizdeki masalları,
yeniden yeşertmek için yangının yakıp
kararttığı ormanı. Aşırı bir iyimserlikle,
kar, bora, fırtına bu kara kış gününde bile,
hatırlamak için o yaz sabahlarımızı
mavisini ipek böceklerinin dokuduğu
ve kuşların, çiçeklerin diliyle konuşan.

Bizi şaşırtacak yollara çıkmak için
işte bulduğumuz yer. Ama sen
yitirmek istemiyorsan yolunu,
eskilerin dediği gibi,
yum gözlerini ve karanlıkta yürü.

Cevat ÇAPAN

SU SESİ

Önce Kar Kitabı'nda yazılıydı adları,
baharda karlar eriyince,

kaybolup gittiler-
oysa doğanın ezberindeydi o adlar,
cemrelerle yeniden belirdiler.
Kimi sabahın çiypiyle çiçeklerde,
kimi akşamın kızılığında, ufukta.

*

Haziran sonu
poyrazla başladıydı yaz,
haftalarca hiç dinmeden
kayaları dövdü dalgalar.
Homeros'un sesi Tenedos'ta
martı çığlıklarıyla
rüzgârın sesine karıştı.

*

Temmuz da sona ermek üzere-
Rüzgârın görünmeyen salıncağında
titriyor kavağın yaprakları,
azmağın körfeze karışan suları
öğle sıcaklığında bile dipdiri.

Cevat ÇAPAN

GÜNDÜZE GECEYE ÖZLEM

Çitmez bu böyle, bu böyle yürümez! Bir gün
Durulur bu çalkantı, doğarsın güneşe.
Bakarsın gökyüzü eski bir resim gibi
Pencerede yeniden ve kitap masada,
Tasaların, kaygıların yunmuş, arınmış,
Peşkirin, çarşafın, gömleğin yanı sıra
Uçuşuyor çırpına çırpına rüzgârda.
Nerdesin alın teriyle gülen aydınlık,
Nerdesin güzel kokularla dolu gece!

Oktay RİFAT

DERDİM BAŞKA

Sanma ki derdim güneşten ötürü,
Ne çıkar bahar geldiyse?
Bademler çiçek açtıysa?
Ucunda ölüm yok ya.
Hoş olsa da korkacak mıyım zaten
Güneşle gelecek ölümden?
Ben ki her Nisan bir yaş daha genç
Her bahar biraz daha aşığım,
Korkar mıyım?
Ah, dostum, derdim başka...

Orhan VELİ

KİTABE-İ SENG-İ MEZAR

I Hiçbir şeyden çekmedi dünyada
Nasırdan çektiği kadar,
Hattâ çirkin yaratıldığından bile
O kadar müteessir değildi,
Kundurası vurmadiği zamanlarda
Anmazdı ama Allahın adını,
Çünahkâr da sayılmazdı.
Yazık oldu Süleyman Efendi'ye.

III Tüfeğini deppoya koydular,
Esvabını başkasına verdiler.
Artık ne torbasında ekmek kırintısı,
Ne matrasında dudaklarının izi,
Öyle bir ruzigâr ki,
Kendi gitti,
İsmi bile kalmadı yadigâr.
Yalnız şu beyit kaldı,
Kahve ocağında, el yazısıyla:
"Ölüm Allahın emri,
Ayrılık olmasaydı."

Orhan VELİ

II Mesele falan değildi öyle,
To be or not to be kendisi için;
Bir akşam uyudu,
Uyanmayıverdi.
Aldılar, götürdüler.
Yıkandı, namazı kılındı, gömüldü.
Duyarlarsa öldüğünü alacaklılar
Haklarını helâl ederler elbet.
Alacağına gelince...
Alacağı yoktu zaten rahmetlinin.

TUNA ÜSTÜNE SÖYLENMIŞTİR

Çökte bulut yok
sögütler yağmurlu
Tuna'ya rastladım
akıyor çamurlu çamurlu
hey Hikmet'in oğlu, Hikmet'in oğlu
Tuna'nın suyu olaydın
Karaorman'dan geleydin
Karadeniz'e döküleydin
mavileşeydin mavileşeydin mavileşeydin
geçeydin Boğaziçi'nden
başında İstanbul havası
çarpaydın Kadıköy iskelesine
çarpaydın çırpınaydın
vapura binerken Memet'le anası.

Nâzım HİKMET

SOFRA

Şu Varna deli etti beni
divane etti.
Domates, yeşil biber, kalkan tavası,
radyoda "Ha uşaklar!" Karadeniz havası,
rakı kadehte aslan sütü, anason,
uy anason kokusu,
ahbapça, kardeşçe konuşulan dilim...
A be islâh be, islâh be halim...
Şu Varna deli etti beni
divane etti...

Nâzım HİKMET

BU BAHÇE BU NEMLİ TOPRAK

Bu bahçe bu nemli toprak
Bu yasemin kokusu bu mehtaplı gece
Pırıldamakta devam edecek
Ben basıp gidince de,

Çünkü o ben gelmeden
Ben geldikten sonra da
Bana bağlı olmadan vardı
Ve bende bu aslın sureti çıktı sadece...

Nâzım HİKMET

SEN

Sen esirliğim ve hürriyetimsin,
çıplak bir yaz gecesi gibi yanan etimsin,
sen memleketimsin.

Sen elâ gözlerinde yeşil hareler,
sen büyük, güzel ve muzaffer
ve ulaşıldıkça ulaşılmaz olan hasretimsin...

Nâzım HİKMET

Ömer Özgeç, yaratıcı ve uygulayıcı bir müzik sanatçısı: Yaratıcı, çünkü beste yapıyor, uygulayıcı, çünkü yaptığı besteleri seslendiriyor. Ama onu "Ömer Özgeç" yapan özelliği, anlamı sese, sesi de anlama yedirmesidir. Ortaya çıkardığı ezginin bir yönü bürünsel (prozodik), öteki yönü imgesel bir değer taşır.

Burada "imgesel" sözcüğü şiirsel anlam değerindedir. Halkın diline "Türk sanat müziği" olarak yerleşmiş olan uygulamada "prozodi", genellikle "sesi anlama uydurma" biçiminde tanımlanır. Buna göre iki öge birbirine "dışardan" eklenmiş gibidir. Orada genellikle sözün anlamı öne çıkar. Oysa Özgeç'in müziğinde ses imgeye, imge de sese dönüşmüş gibidir: Birini yok ederseniz, ötekini de yok etmiş olursunuz. Tıpkı gündelik (doğal) dil göstergesinde olduğu gibi.

Ömer Özgeç'i böyle bir müzik türüne götüren etken, hemen bütün bestelerini, 35 yıldır, büyük ozanlarımızın şiirlerine uygulamış ve aynı çığırda ünlenmiş olmasıdır. Sonuçta, onu bir müzik sanatçısı olarak şöyle tanımlamak olasıdır: O bir ŞİİR MÜZİSYENİ ya da bir MÜZİK OZANI'dır.

Mehmet YALÇIN